32004D0017

9.1.2004 *EUROOPA LIIDU TEATAJA* L 5/79

NÕUKOGU OTSUS,
22. detsember 2003,
millega muudetakse ühiste konsulaarjuhiste V osa punkti 1.4 ja üldkäsiraamatu I osa punkti 4.1.2 seoses meditsiiniabikindlustuse poliisi kaasamisega ühtse sissesõiduviisa andmiseks nõutavate dokumentide hulka

(2004/17/EÜ)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse nõukogu 24. aprilli 2001. aasta määrust (EÜ) nr 789/2001, millega viisataotluste läbivaatamise teatavate üksikasjalike eeskirjade ja praktiliste menetluste rakendamisvolitused jäetakse nõukogule, ([1])

võttes arvesse nõukogu 24. aprilli 2001. aasta määrust (EÜ) nr 790/2001, millega antakse nõukogule rakendusvolitused piirikontrolli ja piirivalve rakendamise teatavate üksikasjalike sätete ja praktilise korra osas, ([2])

võttes arvesse Kreeka Vabariigi algatust

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Ülemkogu Tampere istungi järelduste punktis 22 rõhutati, et "tuleks edasi arendada ühist aktiivset poliitikat viisa- ja võltsdokumentide suhtes, sealhulgas tihedamat koostööd kolmandates riikides asuvate Euroopa Liidu konsulaatide vahel…".

(2) Viisade väljastamise ühise poliitika kohaldamise oluliseks eelduseks on viisade väljastamise tingimuste võimalikult ulatuslik ühtlustamine, eelkõige seoses elatusvahendite tõenditega, mis esitatakse koos viisataotlusega.

(3) Viisataotlejad peavad muude nõutavate lisadokumentide kõrval omama dokumenti, mis tõendab üksikisiku või rühma meditsiiniabikindlustuse olemaolu, mis katab kõik haiguse tõttu kodumaale naasmise, vältimatu arstiabi ja/või erakorralise haiglaravi kulud nende liikmesriikide territooriumil viibimise ajal, kes kohaldavad täielikult Schengeni *acquis*' sätteid.

(4) Reeglina peaksid taotlejad sõlmima kindlustuse oma elukohariigis. Juhul, kui see pole võimalik, tuleb kindlustuskaitse omandada mis tahes muus riigis.

(5) Soovitatav on näha ette erandite võimaldamine meditsiiniabikindlustuse omamise nõudest diplomaatiliste, ameti- ja muude teenistuspasside omanikele ning võimalus kohapealse konsulaarkoostöö raames vabastada teatavate kolmandate riikide kodanikud kõnealusest nõudest. Lisaks peaks taotlusi läbi vaatavatel diplomaatilistel esindustel või konsulaarosakondadel olema võimalik erijuhtudel kõnealusest nõudest loobuda, kui nad seda asjakohaseks peavad.

(6) Soovitatav on lisada viisakleebisele riikide sissekannete lahtrisse märge selle kohta, kas viisaomanik on meditsiiniabikindlustuse nõudest vabastatud. Üldkäsiraamatut tuleks muuta, sätestades, et juhul, kui viisaomanik ei suuda piiriületuspunktis tõendada sellise kindlustuse olemasolu, peab vastutav ametnik kontrollima, kas niisugune märge on tehtud.

(7) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Taani seisukohta käsitleva protokolli artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva otsuse vastuvõtmisel ja see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav. Arvestades, et käesolev otsus põhineb Schengeni *acquis*'l Euroopa Ühenduse asutamislepingu kolmanda osa IV jaotise alusel, otsustab Taani kõnealuse protokolli artikli 5 kohaselt kuue kuu jooksul pärast seda, kui nõukogu on käesoleva otsuse vastu võtnud, kas ta rakendab seda oma siseriiklikus õiguses.

(8) Islandi ja Norra puhul kujutab käesolev otsus endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahel sõlmitud lepingu tähenduses, mis käsitleb nimetatud kahe riigi ühinemist Schengeni *acquis*' sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega, ([3]) mis on seotud nimetatud lepingu teatavaid rakenduseeskirju käsitleva nõukogu otsuse 1999/437/EÜ ([4]) artikli 1 punktis A osutatud valdkonnaga.

([1]) EÜT L 116, 26.4.2001, lk 2.
([2]) EÜT L 116, 26.4.2001, lk 5.
([3]) EÜT L 176, 10.7.1999, lk 36.
([4]) EÜT L 176, 10.7.1999, lk 31.

(9) Käesolev määrus on nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendus, milles Ühendkuningriik ei osale vastavalt nõukogu 29. mai 2000. aasta otsusele 2000/365/EÜ Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis*' sätetes; [1] seetõttu ei võta Ühendkuningriik selle vastuvõtmisest osa ja see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.

(10) Käesolev otsus on nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendus, milles Iirimaa ei osale vastavalt nõukogu 28. veebruari 2002. aasta otsusele 2002/192/EÜ Iirimaa taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis*' sätetes; [2] seetõttu ei võta Iirimaa selle vastuvõtmisest osa ja see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.

(11) Käesolev otsus on Schengeni *acquis*' edasiarendus või muul viisil sellega seotud 2003. aasta ühinemisakti artikli 3 lõike 2 tähenduses,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Ühiste konsulaarjuhiste V osa punkti 1.4 teise lõigu kolmandale taandele lisatakse pärast sõnu "(vt 7. lisa)[1];" alljärgnev tekst:

"Lisaks peab taotleja lühiajalise või reisiviisa taotlemisel tõendama üksikisiku või rühma piisava ja kehtiva reisikindlustuse olemaolu, mis katab kõik haiguse tõttu kodumaale naasmise, vältimatu arstiabi ja/või erakorralise haiglaravi kulud.

Reeglina peaksid taotlejad sõlmima kindlustuse oma elukohariigis. Juhul, kui see pole võimalik, tuleb kindlustuskaitse omandada mis tahes muus riigis. Juhul, kui küllakutsuja sõlmib kindlustuse taotleja eest, teeb ta seda oma elukohas.

Kindlustus peab kehtima Schengen *acquis'd* täielikult rakendavate liikmesriikide kogu territooriumi ulatuses ja katma isiku kogu viibimisaja. Minimaalne kindlustussumma on 30 000 eurot.

Reeglina tõendatakse kindlustuse olemasolu viisa väljastamisel.

Pädev diplomaatiline esindus või konsulaarosakond, kes viisataotluse läbi vaatab, võib otsustada, et käesolev nõue on täidetud, kui on tõendatud, et taotleja ametiseisundi tõttu võib eeldada piisavat reisikindlustuse taset.

Diplomaatilised esindused või konsulaarosakonnad võivad, käsitledes iga juhtumit eraldi, otsustada teha erandi käesolevast nõudest diplomaatiliste, ameti- ja muude teenistuspasside omanikele, või kui sellega kaitstakse riiklikke huve välispoliitika, arengupoliitika või muudes olulist avalikku huvi pakkuvates valdkondades.

Erandeid reisikindlustuse olemasolu tõendamise nõudest võib teha ka kohapealse konsulaarkoostöö raames juhul, kui on kindlaks tehtud, et teatavate kolmandate riikide kodanikel on võimatu sellist kindlustust hankida.

Kindlustuse piisavust hinnates võivad liikmesriigid kontrollida, kas kindlustusseltsi vastu esitatud nõuded on hüvitatavad liikmesriigis, Šveitsis või Liechtensteinis."

Artikkel 2

Üldkäsiraamatu I osa punkti 4.1.2 lõppu lisatakse järgmised lõigud:

"Ühiste konsulaarjuhiste V osa punkti 1.4 teise lõigu kolmanda taande kohaselt peab taotleja lühiajalise või reisiviisa taotlemisel tõendama üksikisiku või rühma piisava ja kehtiva reisikindlustuse olemaolu, mis katab kõik haiguse tõttu kodumaale naasmise, vältimatu arstiabi ja/või erakorralise haiglaravi kulud.

Viisakohustusega kolmanda riigi kodanik võib siiski eespool mainitud nõudest ka vabastatud olla. Sellistel juhtudel lisab diplomaatiline esindus, konsulaaresindus või piirikontrolliasutus viisakleebisele riikide sissekannete lahtrisse märke –"KINDLUSTUST EI NÕUTA"."

Artikkel 3

Käesolevat otsust kohaldatakse alates 1. juunist 2004.

Käesolev otsus on vastavalt Euroopa Ühenduse asutamislepingule adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 22. detsember 2003

Nõukogu nimel

eesistuja

A. MATTEOLI

[1] EÜT L 131, 1.6.2000, lk 43.
[2] EÜT L 64, 7.3.2002, lk 20.